

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

Przy obecności oskarżyciela Komendy Miejskiej Policji w G. – nikt

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2018 r. sprawy z wniosku o ukaranie K. Miejskiej w G.

przeciwko

M. D.,

s. M. i M. z d. D., urodz. (...) w G., przebywającemu obecnie w Zakładzie Karnym (...) w G., ul. (...), (...)-(...) G.
PESEL (...)

obwinionemu o to, że:

w dniu 18.04.2018 r. około godz. 15:15 w G. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży płyt i batonów o łącznej wartości 309,98 zł na szkodę (...) S.A., **tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw**

orzekł:

1. Obwinionego **M. D. (D.)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego z tym ustaleniem, że wartość zabranych rzeczy wynosiła 249,98 zł , tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to, na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 10 (dziesięciu) dni aresztu.
2. Zwalnia obwinionego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 roku około godziny 15:15 w G. przy ulicy (...) w sklepie (...) M. D. dokonał kradzieży płyt i batonów o łącznej wartości 249,98 złotych.

dowód: zeznania świadka P. T. (k. 13), notatka urzędowa (k. 6-7), protokół ujęcia (k. 9)

W latach 2016 -2018 M. D. był ukarany za popełnienie 30 wykroczeń.

dowód: wydruk z systemu (k. 19-20)

Obwiniony **M. D.** nie był przesłuchany w toku postępowania. Mimo prawidłowego powiadomienia o czynnościach wyjaśniających oraz rozprawie nie nadesłał żadnych wyjaśnień na piśmie. Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd dał wiarę zeznaniom świadka **P. T.** (k. 12-13, k. 29v.). Depozycje tej osoby były zgodne z treścią notatki służbowej (k. 6-7), a także protokołem ujęcia (k. 9). Sąd dał wiarę tym dokumentom albowiem żadna ze stron ani sąd z urzędu nie zakwestionował ich prawdziwości lub autentyczności.

M. D. został obwiniony o to, że w dniu 18.04.2018 r. około godz. 15:15 w G. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży płyt i batonów o łącznej wartości 309,98 zł na szkodę (...) S.A., **tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw**

Zdaniem Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie obwinionemu sprawstwa i winy w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego. Ustalenie popełnienia przez obwinionego zarzucanego mu czynu sąd dokonał na podstawie zeznań świadka **P. T.**. Zeznania świadka pokrywały się z treścią notatki służbowej (k. 6-7), a także protokołem ujęcia osoby (k. 9).

Wykroczenie określone w art. 119 § 1 k.w. jest zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 5000 zł. W ramach tego ustawowego zagrożenia w niniejszej sprawie sąd uznał, iż odpowiednią sankcją wobec obwinionego jest wymierzenie kary 10 dni aresztu. Wymierzając wobec obwinionego karę aresztu sąd na niekorzyść obwinionego uwzględnił wartość zabranego mienia (249,98 zł), a także uprzednią jego karalność. Z informacji Policji wynika, że obwiniony w latach 2016-2018 był trzydziestokrotnie karany za wykroczenia (k. 19-20). Na korzyść obwinionego Sąd potraktował natomiast jego stosunkowo młody wiek, która to okoliczność zadecydowała o wysokości kary aresztu w ilości 10 dni.

Uwzględniając całokształt okoliczności niniejszej sprawy Sąd wymierzył obwinionemu za popełnione przez niego wykroczenie karę 10 dni aresztu. Kara ta spełnia w ocenie Sądu wszystkie dyrektywy przewidziane w art. 33 § 1 k.w. Przede wszystkim jest ona odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego czynu zabronionego, który był wyższy niż nieznaczny. Zdaniem Sądu wymierzona kara nie przekracza również stopnia winy obwinionego. Należy uznać również, że spełni cele zapobiegawcze oraz wychowawcze w stosunku do obwinionego. Czyn, którego popełnienia obwiniony dopuścił się, z uwagi na uprzednią jego karalność za wykroczenia (k. 19-20), nie może być traktowany w kategoriach incydentu. Dla powstrzymania obwinionego przed popełnieniem innych lub podobnych wykroczeń za konieczne należy zatem uznać wymierzenie mu kary aresztu. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, że należy szanować prawo własności, a naruszenie reguł obowiązujących w tym zakresie nie jest bezkarne.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

Mając na względzie brak dochodów obwinionego, który przebywa w zakładzie karnym, sąd zwolnił go od obowiązku uiszczenia opłaty oraz zryczałtowanych wydatków postępowania, o czym orzeczono jak w punkcie 2-gim sentencji wyroku.